

Moldbrixia news

Notiziario dell' Associazione MOLDBRIXIA

Numero 12 - 2015

Gruppo dei mediatori culturali bresciani del FAI

Hristos a Înviat!

Nu din obiceiul oamenilor, în noaptea **Învierii** se sună clopotele bisericilor în tot Universul!

Nu din obiceiul oamenilor, se luminează noaptea **Învierii** ca lumina zilei de lumina lumânărilor!

Nu din obiceiul oamenilor, omenirea se umple de bucurie nemărginită și nădejde veșnică!

Nu din obiceiul oamenilor, bisericile sunt invadate de miile de oameni!

Nu din obiceiul oamenilor, toți ne îmbrățișăm cu sărutare duhovnicească!

Nu din obiceiul oamenilor, avem satisfacția și bucuria că trăim!

Nu din obiceiul oamenilor, vorbim de moarte ca de-o înviere!

Nu din obiceiul oamenilor, știm că **Împărăția Cerurilor** este deschisă oricui!

Nu din obiceiul oamenilor, sărbătorim **Învierea Domnului**!

Toate aceste minuni se întâmplă prin **Puterea Duhului Sfânt** pentru că :
A VENIT DUMNEZEU LA NOI!

Dând pe **Unicul Său Fiu, Iisus Hristos** să Se jertfească pe **Cruce**, să moară, să fie îngropat trei zile și să învie din morți, ne-a făcut pe toți fii și fiice ai **Celui Preaînalt**, ne-a iertat, ne-a binecuvântat și ne-a umplut de demnitatea veșnică.

Prin **Învierea lui Iisus Hristos** toți am înviat din păcate la viață, din deznădejde la plinătatea Divină în noi!

Frații mei!

Fiul lui Dumnezeu, **Iisus Hristos** să Vă întărească pe toți în credință și adevăr, în răbdare și mărinimie, în înfrânare și înțelepciune, să Vă încununeze cu sănătate. Să Vă rânduiască pe voi și pe noi și pe ei în rândul tuturor sfinților – înaintașii noștri, care au trăit sub cer și au știut a crede în **Iisus Hristos Cel Înviat din morți**!

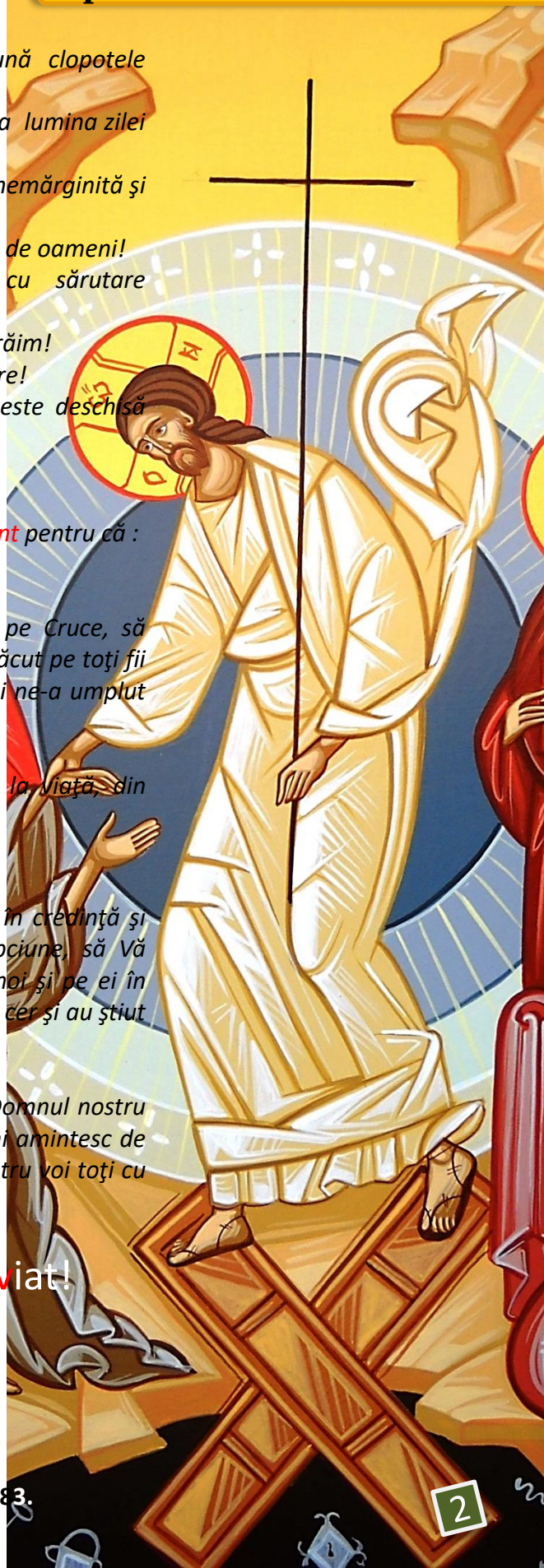
Har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru și de la Domnul nostru **Iisus Hristos**. Mulțumesc Dumnezeului meu de câte ori îmi amintesc de voi, căci totdeauna, în toate rugăciunile mele mă rog pentru voi toți cu bucurie (Filipeni, cap. 1 vers. 1-3).

Bucurați-vă toți, Hristos a Înviat!
Adevărat a Înviat!

Cu mult drag pentru voi,

Preot Ioan Cîrlan, paroh al Bisericii cu hramul
Sf. M. Mc. Dimitrie Izvorătorul de Mir, Brescia, via Badia 83.

Spiritualită

Adie a primăvară în Moldova?

În noaptea zilei de 30 noiembrie 2014, când ușile secției de votare s-au închis în urma ultimului alegător eu am avut o senzație teribilă. Mi se părea că Moldova era înconjurată numai de ape, iar valurile puternice prevesteau sosirea unui groaznic tsunami. De fluxul și refluxul acestor valuri depindea rezultatul alegerilor. Iar noi, membrii comisiilor electorale, voluntari din țară, dar și de peste hotare, doritori care au dedicat o zi din viața lor patriei, ne-am așezat nerăbdători la masa destinului. Timpul nu aștepta.

Extenuați la maximum, dar nerăbdători și optimiști, priveam pe furiș care partid sau partiduleț acumula mai multe fâșii de hârtie în dreptul lui. Evident, în diasporă, acolo unde ne-a atras destinul și unde ne-a constrâns țara să plecăm, majoritatea am votat pentru partidele pro-europene, iar a doua zi am aflat cu multă stupeoare că în nordul Moldovei triumfau comuniștii, zâmbind încântați. Plebeea, îngrijorată și înspăimântată, se frământa cum să oprească tulburarea apelor care se apropiu vertiginos de țărm, gata să distrugă acel puțin ridicat în patru ani de guvernare precedentă. Vechii parlamentari continuau să se mai țină strâns de jilțurile lor care se clătinuau gata-gata de surpare, iar ministerele așteptau mazișirea. Neobișnuit legilor naturii, invadarea uraganului se atenua. Calamitatea politică se liniștea, iar Moldova se înveli în plapuma unei acalmii. Pe ici colo, continua să răsunec ecoul ipotezelor și părerilor referitoare la partidele care vor crea alianța pentru salvarea țării din impas. Muritorii de rând din țară, dar și de peste hotare, se șușoteau între ei, exprimându-și păreri și presupuneri: care partid și cu cine va face alianță. Majoritatea scontau că partidele pro-europene, așa cum au promis în campania lor electorală, se vor uni pentru o Moldova prosperă. Dar Partidul Liberal Democrat, Partidul Liberal și Partidul Democrat, după un șir de discuții nu au mai dorit să formeze coaliția majoritară. Chipurile, nu puteau partaja funcțiile miniștrilor. Iar după lungile sărbători de iarnă și interminabilele litigii, Pilat a hotărât să fie prieten cu lupii și să creeze o coaliție minoritară egală cu 42 de voturi din cele 101a membrilor parlamentari și evident să-i lase loc la cina cea de taină și lui Iuda. Majoritatea mulțumită, minoritatea indignată, dar nu conta, oricum cei mulți hotărâsc. Ulterior a demarat campania selecționării convenabile a candidaturii la postul de premier. Și iată că presa din Republica Moldova, și nu numai, anunță că noul premier al Moldovei este Ghiril Gaburici, candidatură care a fost propusă de liderul Partidului Liberal Democrat din Moldova. După această știre

neconvenientă, diaspora a început să-și exprime nemulțămirea, întrebându-se uimită: pentru a câta oară vom mai fi mințiți? Cei care am votat și am simpatizat PLDM, mai mult pentru convingerea că va rămâne în continuare premier Iurie Leancă, am fost din nou trișăți. Iar freacățul nostru care părea să capete mari ecouri, luă direcția unei muțenii, mulțumindu-ne să citim și să privim cum sunt mazișiți vechii parlamentari și unși pe cap cei nouși. Facem glume pe creșterea „eur”-ului de parcă ar fi Făt-Frumos din poveste, ne oftăm și ne încrucim cum de nu le-a fost frică de Dumnezeu și țară să jefuiască BEM-ul. Citim și recitim știrile despre noul premier care nu a luat BAC-ul și a fost exmatriculat de două ori, ne indignăm, aflând că Marian Lupu, președintele PD și Valeriu Streleț, deputat al PLDM, au cerut public amânarea depunerii cererii de aderare la UE, etc. Nemulțumiți, dar nici tare indignați continuăm să navigăm în internet, familiarizându-ne cu biografiile și faptele noilor miniștri, ne alertăm în aparență că politica în Moldova e apanajul bărbaților și avem doar 4 doamne miniștri din 20, criticăm, scriem pe rețeaua facebook opiniile și comentariile noastre, și totul se termină aici, ca nu cumva să tulburăm valurile și să vină tsunami peste noi. Dar totodată așteptăm să se întâmple ceva nou, nu neapărat grav sau ciudat. Și pare că noutatea a venit. Iurie Leancă părăsește PLDM și creează Partidul Popular European din Moldova, iar numărul mesajelor de susținere se mărește pe zi ce trece, bucurându-ne, că totuși Moldova va merge spre drumul european, chiar dacă va fi cu întârziere. De partea dlui Leancă trece și reprezentantul diasporei, Victor Lutenco care demisionează din funcția de șef al Biroului pentru Relații cu Diaspora din cadrul Guvernului Republicii Moldova, motivând că nu mai dorește să activeze într-o guvernare dependentă de votul comuniștilor. Pare că tsunami s-a oprit de tot, departe de orizonturile țării, iar în Moldova adie din noua a primăvară...

Lilia Bicec

Sommario

Felicitare!

2

Editoriale

3

«Sottobosco»

5

Incontri d'arte

7

Una vittoria bresciana

9

Aura Gârlovan

10

Moldova patria mea

11

Știri utile

13

Galia Sava

16

Știri scurte

17

In libreria

«Sottobosco»

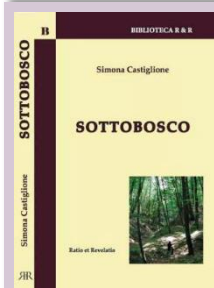
Ansiosa di immergermi nella lettura del libro *“Sottobosco”* prendo a leggerlo alle prime ore del mattino. Ho altri progetti per quel giorno, ma intanto penso di godermelo almeno per pochi minuti, il tempo di bere il mio caffè. Il contenuto del libro mi prende con tale forza che mi dimentico del programma della giornata. Leggo con calma, non ho fretta, vorrei infiltrarmi in tutti i dettagli descritti. Ad un certo punto dimentico di avere un libro tra le mani perché la narrazione mi porta su un palcoscenico, dove appaiono due donne con i loro due destini vissuti in parallelo. Incredula e scettica mi chiedo: *“Che cosa possono avere in comune?”* Ma allo stesso tempo, e con impazienza comincio a correre tra le frasi, desiderosa di conoscerle.

Antonella, la narratrice, viene da Catania, mentre Vasilîța, che considero come la seconda protagonista, da un piccolo paese dalla Moldavia. Antonella educata dai nonni con le loro regole un po' all'antica, ma con tanto amore, si ricorda sempre della loro casa e perfino che suo nonno è stato un emigrato: *“A soli diciannove anni, nonno Sandro era partito con una nave per gli Stati Uniti, giovanissimo emigrante...”* *“Sapevo che mia madre era orgogliosa del salto di qualità che aveva realizzato la sua famiglia, dalle campagne alla grande città, dal lavoro contadino a quello dietro una scrivania”*. Antonella vive con i suoi nonni, provando una grande nostalgia per i suoi genitori sempre impegnati col lavoro. A 11 anni viene affidata alla zia Lina, dove *“non c'era quell'aura di benessere materiale che avevo vissuta in casa dei nonni materni”*. L'infanzia di Vasilîța sembra diversa da quella di Antonella, ma comunque anche lei se la ricorda con enfasi, perché era una ragazzina libera e poteva fare quello che voleva, perfino attraversare il bosco lupino, incuriosita da *“baba Dora”*. L'autrice sembra guardarla attraverso lo scandire del tempo di una clessidra, scrivendo di Vasilîța: *“il cuore ti cavalcava nel petto mentre superavi il recinto fatto di tronchi e camminavi verso la casa di baba Dora”*. La ragazza moldava è attirata da quella strana creatura che da giovane, bandita dal marito, è fuggita nel bosco per il gran dolore causato dalla morte del figlio neonato. Vasilîța conosce bene la storia di quella vecchiaia, sa che a volte aiuta le madri a partorire e altre volte ad abortire, ma nonostante tutto la vede come una donna saggia e forte. La vecchiaia dalla *“schiena ricurva che sembrava respirare, lenta insieme agli alberi del bosco”* le fa conoscere i segreti delle piante medicamentose, *“soprattutto dal loro odore”*. L'anziana che diventa una leggenda per il paese, verrà cancellata nella memoria dei suoi compaesani, tranne in quella di Vasilîța, che da piccola sente il richiamo del bosco, della libertà. Le protagoniste raccontano la loro infanzia come fossero due attrici su un palcoscenico, non dimenticando di riportare gli eventi che attraversano la storia dei loro paesi. Vasilîța si ricorda che doveva percorrere ben 15 km con sua madre, per poter partecipare alla celebrazione della santa messa in una chiesa (purtroppo ne erano rimaste ben poche durante il regime comunista).

Antonella descrive i bellissimi posti della sua infanzia: *“Mascalucia era il paese della provincia di Catania dal quale era più facile godersi gli spettacoli pirotecnici offerti dall'Etna senza doverne avere paura”*. Racconta del suo bel mare del sud, molto diverso da quello del nord che lei definisce *“un mare addomesticato”*. *“Il mare lì ti tratta come una cosa sua, è lui che prende l'iniziativa e ti sbatacchia a destra e a manca, ti copre il corpo di un velo sottile di sale perché ti ricordi che gli sei appartenuto...”*

La frase *“Siamo state bambine simili, entusiasmata di nonni, di zii e di magie, rapite da incantamenti e disillusioni”*, viene nel libro come una conclusione per far emergere il punto d'incontro delle due ragazze, che in seguito sembrano prendere strade diverse, ma allo stesso tempo molto simili. È qua che si comincia a percepire il filo che collega Antonella e Vasilîța. Più ti immergi nella lettura, più si comprende che la loro connessione diventa come un cordone ombelicale. Sono donne che indipendentemente da quale parte del mondo arrivino, hanno molto in comune: l'amore, i sogni, figli, mariti, fallimenti e successi. Il destino li fa incontrare a Padova per necessità: Vasilîța ha bisogno di lavorare, mentre ad Antonella serve una mano per accudire il bambino malato. All'inizio sono diffidenti, rigide e riservate, ma con il tempo si accorgono che hanno tantissime cose in comune. L'autrice lo fa capire in una maniera molto delicata, rilevando queste affinità con esempi concreti e raccontando eventi della loro vita. Così come sembrano essere legate da un cordone ombelicale, nello stesso modo attraverso tutta la lettura si intravede un altro filo che le unisce. Sono le loro anime libere che vogliono ancora volare e assaporare il mare. Quel mare presente nell'infanzia di Antonella, il mare sempre sognato da Vasilîța.

Per arricchire maggiormente la narrazione e per dare una visibilità ai posti da dove viene Vasilîța, l'autrice si avvicina in punta di piedi alle tradizioni moldave. Le descrive con tatto e molta attenzione, come una pittrice esperta dipinge attraverso il suo pennello, i colori della tradizione moldava. Affresca il quadro di una nazione così com'è, senza giudicarla, senza riderci sopra, senza aggiungere del bianco in più o oscurarla di nero. Non esagera per dare sensazioni forti, ma lo fa con il cuore per la sua amica, con un decoro pieno di realistica creatività, là dove si è tramandata una tradizione secolare. Per essere convincente, Simona Castiglione lascia a Vasilîța valutare la sua nazione: *“Quando dice che siamo un popolo senza personalità. La nostra storia ha fatto di tutto per strapparcela, questa personalità”*. Accentuando proprio la parola *“personalità”*. Seguendo con: *“Ci è rimasta come un'impressione fotografica in negativo: noi non siamo potenti come i russi, vitali come i rumeni, sporchi come i rom, non siamo ricchi come italiani, tedeschi, francesi, spagnoli. Noi non vogliamo mancare di rispetto a nessuno, noi non vogliamo chiedere la carità, ma lavorare duramente per il denaro che ci viene dato.”*

Autore:
Simona Castiglione

Titolo:
Sottobosco

Editrice:
Rato et Revelatio
Anno:
2013

Pagine: 221

Costo: € 12

ISBN:
978 606 93602 9 3

Queste frasi denotano senza tanti aforismi e pregiudizi le caratteristiche del popolo moldavo. Ma la narratrice non si ferma qua, racconta per esempio la storia di Guguța, che è anche un dolce moldavo somigliante come forma proprio al capello che indossava questo bambino, amato da tutti, l'eroe dello scrittore Spiridon Vangheli. Allo stesso tempo non rimane in ombra un'altra piaga della società moldava, il lavoro dei bambini nei campi di tabacco, raccontato da Vasilița. Forti sono le pagine dove

descrive gli eventi travolgenti della guerra civile in Transnistria: *"I ribelli vogliono creare uno stato autonomo nella regione della Moldova a est del fiume Nistru, al confine con l'Ucraina. E sapete perché sono così forti?... Sono i russi a dargli le armi"*. Al lettore non serve leggere tanti volumi sulla storia della Moldova per capire il suo percorso dopo la sua indipendenza. Basta che si soffermi di più con la lettura del capitolo *"Fallito alla guerra come alla vita"*.

Simona non lascia spazi bianchi nemmeno sull'esodo dei moldavi, descrivendo la partenza di Vasilița, in un furgone affollato con i *"lunotti dipinti di bianco, che portava con sé il tanto atteso via libera"*. La strada travagliata e piena di ostacoli verso questa ignota libertà: *"All'alba del sesto giorno di viaggio giungemmo in una cittadina ungherese dall'aria anonima e tranquilla..."*

Antonella e Vasilița, si attraggono come due calamite, e ad avvicinarle sono i loro figli. Sono i geni rimasti ancora vivi dentro di loro, da quando erano piccolissime, la voglia di essere amate ed amare, ma soprattutto di essere libere. Sono bambine chiamate continuamente dall'ululato invisibile dei lupi liberi. Simona Castiglione usa questa metafora con delicatezza e determinazione. E quando descrive della paura della narratrice di guidare da sola l'automobile è un timore simbolico, la paura di essere sola. Ma arriva il giorno in cui è pronta a superare tutte le tenebre accumulate dentro di lei, diventando autonoma da tutti i punti di vista: *"Ma oggi è tutto diverso, oggi sono io che guido, e lo faccio con mano sicura..."* Le donne si uniscono nuovamente perché *"sul sedile dietro c'è una festa"*: Sandro, Laura e Gheorghe, sono i loro figli. Per confermare questa unione la narratrice lascia dire ad Antonella: *"Mi sento forte e nuova, tu sei una parte fondamentale di questo rinnovamento"*.

Il romanzo *"Sottobosco"* ha un finale a happy end, così come ci piacerebbe fosse la vita, quando tutto il male finisce bene: *"Ogni notte dormiremo cullati dalla risacca del mio mare, quello vero, quello che ti ho raccontato quando siamo andati a Chioggia: il mare selvatico e sapiente della mia infanzia"*. Antonella promette a Vasilița quel mare che nemmeno in luna di miele si è potuta permettere. La lettura del libro *"Sottobosco"* ti conquista con tale forza che non ti accorgi dove finisce la realtà e dove comincia la fiction. È tutta vita che pulsa nelle arterie delle due protagoniste, desiderose di libertà, di passione, d'amore, di ricordi...

E un romanzo anche molto al femminile, dove regna l'amicizia, la serenità, la fratellanza tra donne, indipendentemente da quale parte del mondo siano nate.

Lilja Bicec

IN VIAGGIO CON L'AUTRICE NEI LUOGHI DEL SOTTOBOSCO

<https://it-it.facebook.com/sottoboscocastiglione>

Incontri d'arte

Mihai Jitaru è nato a Poiana, Brusturi – Neamț, Romania, il primo novembre del 1957.

I suoi genitori, Petrea e Maria, hanno avuto dieci figli, Mihai è stato il decimo. E' sposato felicemente con Gabriella, donna da lui molto amata e dalla quale ha avuto due figli, Cristian ed Andrea.

Mihai Jitaru (Michele) si è laureato in Romania ed è stato insegnante per ben 26 anni (1977 - 2003). Per eventi personali si è trasferito in Italia cambiando totalmente la sua attività lavorativa.

Avendo vissuto la sua infanzia con un padre falegname ha potuto apprezzare i lavori che venivano creati da un semplice pezzo di legno ed amare quell'arte ed il profumo del legno appena tagliato. Questo suo amore per il legno lo ha portato a creare da piccoli rami diverse opere. In Italia, dall'anno 2006, ha iniziato a dare forma a delle sculture. Pur non avendo frequentato nessuna scuola d'arte, dalle sue mani sono state venute fuori numerose opere «*ispirate dal cuore*». Nel suo progetto "101 PEZZI DI CUORE" vengono esternati i suoi pensieri ed i suoi sentimenti riguardanti la vita, gli esseri umani, la fede, la verità e la morte. In particolare, i più importanti riguardano: la genesi e la fede, la famiglia, la donna, i pettegolezzi, l'ingenuità, la menzogna, l'ignoranza, il cinismo e la doppiezza della classe politica, la fame, come un fenomeno mondiale, l'inquinamento ed i suoi effetti negativi, il dolore umano ed il desiderio di estraniarsi da tutto, la correttezza e la libertà, la creazione, i valori della vita e la speranza di un mondo migliore.

Egli crede nella speranza e nella superiorità del bene sul male. Desidera la tranquillità, la serenità ed un mondo fatto di amore e di altruismo.

Mihai Jitaru s-a născut la 1 noiembrie 1957 în Poiana Brusturi, județul Neamț, România. Părinții săi, Petrea și Maria, au crescut zece copii, Mihai fiind al zecelea fiu. Este căsătorit și își iubește soția și pe cei doi fii ai săi.

S-a licențiat ca învățător profesând 26 de ani (1977 – 2003), apoi a plecat în Italia schimbând locul de muncă.

Tatăl său, tâmplar fiind, l-a învățat de mic să simtă parfumul lemnului și să aprecieze calitățile acestuia. De aceea, în Italia, a început să creeze mici opere realizate din ramuri de copac dându-le diverse forme. Din anul 2006 a început să sculpteze cu adevărat în lemn. Nu a făcut studii de sculptură și este un autodidact.

Marele său proiect „101 FRÂNTURI DE INIMĂ” reprezintă gândurile, ideile și sentimentele sale despre oameni, viață, credință, adevăr, moralitate și bunătate. Predominante sunt teme ca: geneza și credința, familia, femeia ca o enigmă, bârfa, naivitatea și minciuna, ignoranța, cinismul și duplicitatea clasei politice, foametea - ca fenomen mondial, poluarea și efectele ei negative, durerea umană și dorința de insingurare, dreptatea și libertatea, frumosul și creația, valorile moralei și speranța de mai bine.

Crede în speranță și este convins de supremația binelui în lupta cu răul. Își dorește tihna de la începuturi și o lume mai bună și mai dreaptă.

SCRIVI ALLA REDAZIONE E COLLABORA CON NOI !

Associazione sociale **Moldbrixia** Brescia – Italia
lililucib@yahoo.it

MI-E DOR

Mi-e dor de casa părintească
În care, într-o toamnă, m-am născut,
O casă veche, bătrânească
Unde, cu drag, părinții m-au crescut.

Mi-e dor de farmecul prunciei,
Sunt vii cei șapte ani de-acasă,
Marcați de legile-omeniei
Și de o creștere aleasă.

Mi-e dor de pieptul mamei mele,
La care deseori m-am cuibărit,
Lipsit de griji, ferit de rele,
Când surâdeam de-a dreptul fericit.

Mi-e dor de satul meu natal,
De jocuri dragi, copilărești,
De pașiște, pârâu și deal
Și de bunicii mei plini de povești.

Mi-e dor de-nvățătorul nostru drag
Ce m-a-nvățat să scriu și să citesc,
Cu bunătate ne primea în prag
Și ne vorbea de dorul strămoșesc.

Mi-e dor de preotul din sat,
De mâna ce ne binecuvânta,
De harul ce-l avea la predicat,
De rugăciunile și puritatea sa.

Mi-e dor de hora cea străbună,
Când ajunsesem crud fecior
Și de visările sub clar de lună
Înfierbântat de-al dragostei fior.

Mi-e dor de PATRIA mea dragă,
Cum alta-n lume nu mai este,
ACASĂ e cuvântul ce ne leagă
De-această țară de poveste.

Du-te-acasă, în CARPAȚI,
Dorule, dor călător,
Sărută-ți pe-ai noștri frați...
Că ni-i dor de dorul lor !

Mi-e dor de scumpul meu POPOR,
De bravi eroi ce s-au jertfit,
Onoare – fiecărui domnitor
Care-a luptat cu dor și-a biruit !

Mi-e dor de regii de-nceput,
De demnitatea și morala lor,
Ei, ROMANIA MARE, au făcut
Și-o vor și-acum și-n viitor.

Mi-e dor de TRICOLORUL sfânt,
Acel al Majestății Sale,
De bogățiile acestui drag pământ
Ce s-au pierdut adeseori pe cale.

Mi-e dor de limba cea de miere,
De graiul nostru strămoșesc,
Din ea, cuvântul DOR nu piere,
Oriunde-ar fi, românii îl rostesc.

Mi-e dor de datinile strămoșești
Ce ne-au adus respect în larg,
De sutele de genii românești
Ce-au ridicat drapelul pe catarg.

Mi-e dor de viața cea normală,
De tihnă, de respect și omenie,
De lucrul bun, cu chibzuială,
De omul milostiv și de frăție.

Mi-e dor de unitatea dintre noi,
Urăsc ruptura dintre NOI și EI,
Mi-e dor de zorii României noi...
Fără trădare și fără de mișei.

Veniți români din lumea mare,
Chemați pe fiecare călător
Ca să cinstim această aniversare,
Să ne unim, că tare ne e dor !

Mihai JITARU,
Introdacqua (AQ), 1 DECEMBRIE 2014

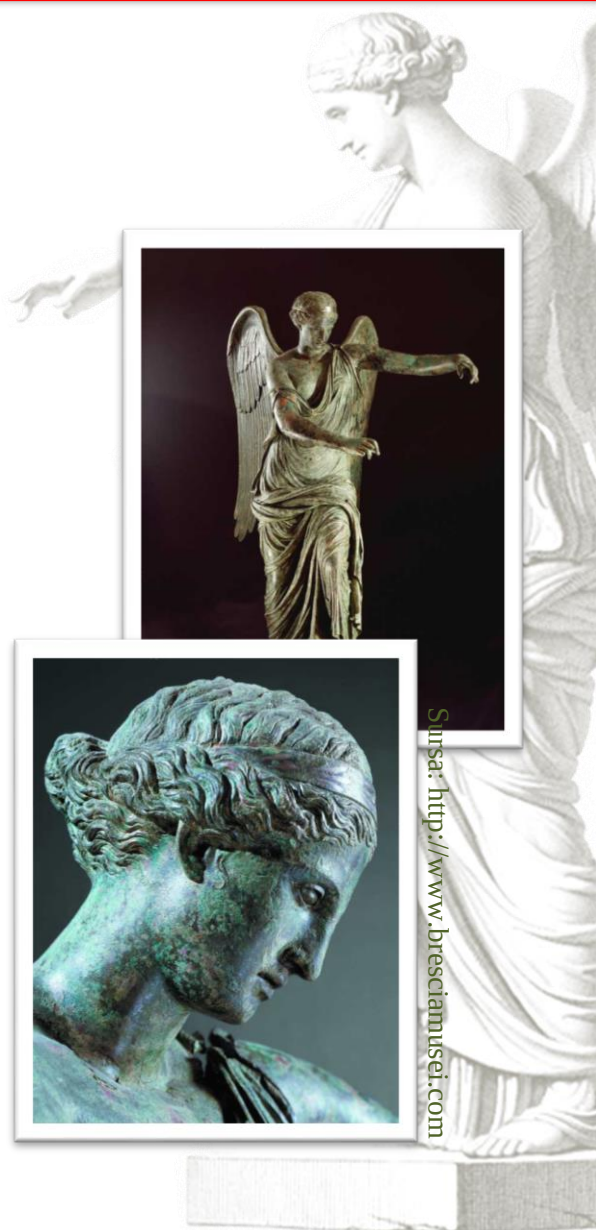
Una *Vittoria* Bresciana

Storie bresciane

La Vittoria alata costituisce uno dei simboli della città di Brescia. La celebre statua bronzea venne ritrovata nel 1826 in una intercapedine del *Capitolium* dove era stata nascosta nell'antichità per evitare che venisse razziata o peggio ancora distrutta. Per celebrare questo importante ritrovamento l'opera venne issata dai bresciani su di un carro e accompagnata dalla banda e dalle campane a festa, alla presenza delle massime autorità locali, esibita per le vie della città. In un primo momento la statua venne ricoverata nell'ex convento di San Domenico.

La Vittoria di *Brixia* è una figura femminile, abbigliata con una tunica fermata sulle spalle (*kiton*) e con un mantello (*himation*) che le avvolge le gambe. La statua è un *ex voto* (un ringraziamento) alla dea da parte di una personalità importante legata a Brescia, realizzata a motivo di un successo militare. Venne creata con il metodo della fusione a cera persa indiretta e risulta costituita da almeno trenta parti fuse singolarmente e saldate poi tra loro. La statua era probabilmente esposta in uno dei templi o in edificio pubblico del *Capitolium*. L'iconografia della vittoria alata è ben documentata nel mondo romano. Probabilmente il modello preso in considerazione per la sua realizzazione è quello dell'*Afrodite di Capua* della quale costituisce una «variante». Nel 1859, l'Imperatore francese Napoleone III, essendo ospite a Brescia ebbe modo di ammirare l'opera. Ne rimase talmente colpito che ne volle una copia, ora visibile presso il museo del Louvre. Attualmente la Vittoria ha trovato una sua degna collocazione nel complessò monumentale di Santa Giulia nonché omonimo museo.

Stefano Mari

Progetto «La Casa dell'Est»

Uno spazio rivolto ai cittadini che vogliono ritrovarsi e stare insieme, scambiare idee e conoscenze.

Con questo progetto l'*Associazione sociale Moldbrixia* intende creare una biblioteca, con annessa emeroteca, che funga altresì da centro culturale e da luogo di incontro per cittadini stranieri, in particolare per quelli provenienti dai paesi dell'Europa dell'Est, ed italiani. Il circolo ha come scopo principale la **crescita culturale** degli stessi e la loro **sensibilizzazione** sui temi della solidarietà e dei diritti dei migranti, in quanto persone, **attraverso la cultura**. I libri saranno gratuitamente utilizzabili previo tesseramento. È nostro interesse creare un luogo nel quale condividere la passione per la letteratura, l'arte, la poesia o il cinema delle differenti tradizioni, dove si possa altresì lavorare in gruppo per preparare esposizioni, conferenze, dibattiti, progetti di solidarietà, ecc....

Per realizzare questo importante progetto abbiamo bisogno della collaborazione di tutti. **Coloro che sono interessati a sostenerlo o a donare libri, nuovi o in buono stato, possono contattarci al nostro indirizzo di posta elettronica. Grazie!**

Basarabeanca Aura Gârlovan s-a născut la Copăcenii, R. Moldova, în satul în care și-a petrecut primii ani de copilărie poetul Adrian Păunescu. La moment Aura este studentă la Colegiul Tehnic „Danubiana” din Roman, România, iar anul trecut, la doar 19 ani, a lansat primul volum de versuri „Ipoteze lirice”.

PELERINAJUL IUBIRII

N-am iubit de-atâția ani și mă simt ca un om bolnav și bătrân. Nici nu mai știu cum e să suferi din iubire și dacă am suferit vreodată. Singurătatea și pelerinajul către sufletul meu prăfuit m-au îndreptat către verificarea amintirilor și mi-au dat posibilitatea să le dau Delete celor care mă chinuie.

Savanții sentimentelor din antichitate au preferat să numească acest procedeu, setat de indignare și suferință - uitare. Tu m-ai învățat pentru prima dată acest termen în care nu vroiam să cred și care m-a obligat să-l accept pentru că tu ți-ai luat dreptul de a mă uita, într-o zi frumoasă de iarnă, iubito! Toată goana mea spre dragostea ta și spre fericirea mea imposibilă, toate florile de crin alb, toate ambițiile mele literare pe care le-am avut cu tine, toată străduința mea de a atinge perfecțiunea în ochii tăi au înghețat în drumul acesta primejdios și plin de avalanșe care duce la tine. Nu știu de ce, dar numai acum înțeleg cât de obsedați putem fi după două zile de somn lung alături de iubită, după o noapte de pasiune, după un licărit de speranță și credință totală în „dumnezeul” sau „fecioara” care ne stă în față sau în spate, sau pe pieptul nostru. Și cât de repede uităm aceste daruri primite pe merit de la gașca celor trei, iubită-soartă-Dumnezeu, când cel puțin unul dintre ei încearcă să ne dărâme visele și egoismul unui îndrăgostit. Tu, iubita mea, hrană veșnică pentru dieta mea severă în cunoașterea de femei, tu - hienă și fiică de înger, tu - batjocură și umilință, tu - regret și divinitate, mi-ai făcut sufletul preș ca să-ți ștergi picioarele pline de noroi, când te întorceai la căminul nostru, molipsită de păcatul trădării, după zilele lungi în așteptarea nopților scurte, în care corpul tău, plin de încărcătură sufletească, urma să fie frământat de mâini murdare și sărutat de buze înăsprite cu miros de mediocritate. Părul tău lung, iubito, oare el avea grijă să nu-ți rupă vreun fir din setul perfect și complet al superbului? Mai simțai cum îți plânge scalpul când amantul tău, tiranul tău, ți-l omora? După ce-ți amorțea pielea ta fină de pe sânii tăi mici și moi, mai simțai gheața de pe limba care-și plimba fără rost existența în jurul sfârcurilor tale? Nici beat, nici mort, nici bolnav de iubire fiind, nu mi-aș fi permis să te fac să te doară. Pentru mine erai un prunc de prunc, veșnic firav în moalele capului, și-mi era teamă ca nu cumva - strângând comoara trupului tău în fiarele mele de brațe - să te sugrum. Îmi erai muză pentru supraviețuire, cântec de somn, iubito! Eu trăiam înlăuntrul tău, acolo mă teleportam în fiecare dimineață când îți mângâiam genele cu cel mai înalt vârf de pe buzele mele. Te iubeam, nu cum se iubește în filme sau în cărți, nu eram

nici un fel de Romeo, nu te credeam o Julietă, te iubeam cum se iubește cu adevărat. Încetaseam demult să cred în existența altor femei mai frumoase decât tine. Nu mai știu dacă te-am ales eu sau dacă m-ai condamnat tu la o iubire etern devastatoare. Tot ce vroiam, crezul meu suprem din toate visele mele înainte să adorm definitiv și înainte să mă trezesc speriat de teama să nu te pot privi cu pleoapele tale închise, era să te fac fericită. Aș fi acceptat orice, m-aș fi străpuns de-o mie de ori cu săgeata lui Cupidon și-a lui Apollo ca să nu te îndoiești niciodată de iubirea-mi falnică ce străbătea toate felinarele din inima mea. Dacă mi-ai fi spus, ți-aș fi adus amantul din oră-n oră, dacă asta te-ar fi făcut fericită, și l-aș fi rugat să improvizeze o scenă de dragoste cum îți place ție mai mult. Dacă mi-ai fi spus, iubito, că nu mă mai iubești, m-aș fi mulțumit să stau în colțul camerei, în dosul draperiilor și să te contemp lu înlăuntrul meu cum am făcut-o de-atâtea ori. Mi-ar fi fost de-ajuns să te știu respirând. Aș fi omorât pentru tine, i-aș fi tăiat în bucăți pe toți care-ar fi încercat să-ți facă vreun rău, iubito! Le-aș fi scos inimile din piept și ți le-aș fi adus pe tavă ca să le poți analiza de aproape cât de negre și meschine sunt. Te-aș fi lăsat să le arunci în Marea Roșie, motivând drept lipsa hranei pentru rechini, sau te-aș fi lăsat să faci procedura din mitul sacrificiului. L-aș fi invocat pe Zeus să-ți pună coroană și să se închine la tine, exact cum am făcut-o eu, iubito, de-atâtea ori! Aș fi făcut imposibilul dacă ar fi fost posibil și dacă îmi cereai asta. Dar tu nu făceai decât să plângi pentru că-ți era milă de mine că te iubesc atât de mult; și tu nu făceai decât să plângi pentru că-ți era milă de tine că m-ai iubit cândva și, condusă de zeul ipocrit al desfrăului, ți-ai luat dreptul de a mă uita în ziua aceea afurisită de iarnă când ninsorile ți-au astupat casa și geamurile și te-au lăsat să te sufoci în căldura păcatului, cu toți amanții tăi care nu te-au iubit niciodată. Și tot în acea zi, singurătatea și pelerinajul către sufletul meu prăfuit m-au făcut să-ți uit numele, și formele sânilor tăi, și coapsele tale, și tot din ce erai compusă tu. Iar fără amintirea ta, eul meu zdrobit a renunțat la frumos și s-a transformat într-o broască răioasă care nu știe decât să moară la fiecare sughițat al paharului cu vin de pe masă, lângă geamul casei tale, unde, cu atâția ani în urmă, ai devenit simbol...

Aura Gârlovan

MOLDOVA PATRIA MEA

Cronaca di un viaggio dall'Italia alla Moldavia attraverso la Slovenia, l'Ungheria e la Romania

Domenica 26 Agosto 2012.

La partenza

Sono partito alle 7,30 dal piazzale antistante il cimitero di Pesaro. Il pullman con targa romena è pieno di gente, la maggior parte sono donne, ritengo siano badanti che ritornano in patria per godersi il meritato riposo. Il mio posto è dalla parte del finestrino, così potrò meglio appuntare sul mio taccuino quello che vedo. Dopo tre mesi di caldo atroce la giornata è nuvolosa e relativamente più fresca. L'autista si chiama Serghei e parla la mia lingua, sono l'unico italiano su quel pullman che va in Moldavia. "Cosa c'è di interessante da vedere in Moldavia?" mi chiede; "appunto per questo" è la mia risposta. Alle 14,00 circa arriviamo al confine con la Slovenia oltre Trieste, lasciando alle spalle l'amata Italia, l'Italia dei santi e dei poeti, ma anche delle bellezze naturali e dell'immenso patrimonio artistico e culturale che tutto il mondo ci invidia. La pioggia improvvisa e breve rallenta il nostro cammino. La vegetazione fitta ed impervia di questi luoghi mi ricorda subito la triste e tragica storia delle foibe, una vergogna per due popoli che erano e sono stati sempre in amicizia. Quella pioggia è come fosse una purificazione su quella tristissima storia.

Entrando nel territorio sloveno noto subito che il paesaggio è tipicamente alpino con pinete, baite, rocce e profondi gole, dove i torrenti portano molta acqua nonostante la siccità. Le case non sono sparse, ma raggruppate in paesi e cittadine sulle pendici della montagna o lungo le valli, dove predomina il campanile delle chiese. L'autostrada si snoda per molti chilometri come scavata sulla roccia, tra alti pini e lecci; i caselli, noto, sono ad una sola entrata ed a una sola uscita. Verso sera, la Polizia slovena ci ferma ad una sosta e vuole vedere i nostri documenti, una ragazza non è in regola e perdiamo molto tempo, poi tutto si risolve. La Slovenia a nord cambia completamente il paesaggio. Tutto diventa piatto ed uniforme, non più montagne e rocce, ma pianure e valli con piantagioni classiche di girasole e mais, fino al confine con l'Ungheria dove ci arriviamo a notte inoltrata.

Nell'autostrada ungherese le auto ci passano accanto a forte velocità, nonostante la pioggia battente, sono auto anche di grossa cilindrata, quasi tutte targate "H" (Ungheria). Altro non riesco a vedere nella sconfinata pianura circostante. Non ho sentito i violini tzigani suonare al vento, ma in compenso ho notato cavalli magiari liberi oltre lo steccato delle fattorie.

Storie moldave

Lunedì 27 Agosto 2012.

L'arrivo

Passata la mezzanotte siamo ancora in territorio magiaro, ci fermiamo in un autogrill, il gestore è italiano, di Morciano di Romagna, il primo italiano dopo mille chilometri di autostrada, ci salutiamo, mia madre è romagnola, prendo una bottiglia di acqua € 1,50, un pacchetto di biscotti € 6,50 totale € 8,00; "è cara qui la roba!" - commento - , "dammi cinque euro" è la risposta del gestore romagnolo!

Alle due di notte entriamo in territorio romeno. Da questo momento in avanti non ci sono più autostrade, le strade principali romene sono come le nostre strade extraurbane a due sensi di marcia, che passano direttamente dentro i paesi e le città, spesso bisogna affrontare a fatica le rotatorie. Le luci nelle città sono poche e fioche, non vedo, come da noi auto davanti alle case ed ai margini della strada o sui marciapiedi, il traffico anche di notte è però intenso, e transitano molti mezzi pesanti. Alle ore 7,00 siamo ormai al centro della Romania, ha smesso di piovere e la nebbia che rimane nelle vallate fa intravedere le prime case, i primi villaggi. La vegetazione e le colture sono tipiche di queste latitudini: mais, girasoli, frutteti, vigneti. A sud il territorio romeno è verde e montagnoso, a nord invece, verso la Moldavia, diventa improvvisamente, piatto, brullo, con interminabili pianure senza colture, senza alberi, ne vegetazione importante.

Alle 13,30 siamo fermi nella zona di frontiera con la Moldavia, prima ci ferma la polizia romena, per il controllo dei passaporti, l'attesa è estenuante e lunga; l'ufficiale ritira i documenti di tutti, li porta in ufficio, e dopo molto tempo ce li riconsegna, senza che nessuno si possa muovere dal pullman. Devo andare urgentemente al bagno, e non lo posso fare, il mio cellulare all'improvviso non ha più campo, è muto! Ora non so come fare ad avvisare *Maria, che mi deve venire a prendere a Leuseni!

Dopo un mezzora ripartiamo dal confine romeno verso la frontiera moldava, che è lì a trecento metri, per riconsegnare i nostri documenti alla polizia di confine, ma qui l'operazione è molto più sbrigativa. Dumitru Balica un pittore emergente moldavo che ho conosciuto sul pullman, mi presta il suo cellulare, Maria con suo marito mi aspetta a pochi chilometri dal confine. Sono oramai arrivato. Sono le 13,45, ma qui per la differenza di orario sono le 14,45, quando Maria e Andrei raccolgono me ed i miei bagagli per portarmi a casa loro a Carpineni, che dal confine romeno dista 40 km circa. Dopo tanta pioggia, in terra di Moldavia c'è il sole, è di buon auspicio. Come promesso mi chino e bacio la terra che fu degli antichi Daci, terra di nobili guerrieri conquistata ed assoggettata dagli antichi Romani più di duemila anni fa. Salgo dietro sull'auto di Andrei, una vecchia Volkswagen Jetta del 1988, sento subito che gli ammortizzatori sono scarichi e ad ogni buca o dosso faccio un sobbalzo. La strada è asfaltata, non ha segnaletica orizzontale, rara quella verticale, non ci sono guardrail, né parapetti, rare le auto, molta gente cammina a piedi ai margini, la cosa più strana che noto, sono le pecore, i cavalli, le mucche (vacche per i moldavi) i tacchini, le oche che attraversano la strada con lentezza, e come teleguidate, vanno dal pascolo verso le stalle senza che nessun guardiano le conduca. Andrei usa continuamente il clacson per non investire quei pacifici animali, ma non succede nulla. La casa di Maria è l'ultima a nord del paese. Arriviamo, saluto Mircea il figlio diciannovenne, lui si è iscritto al primo anno di Economia Aziendale all'Università di Chisinau, Tatiana la figlia tredicenne che frequenta la settima classe, nonna Tatiana, il cane Musetto e la gattina Sabrina. Sono stanchissimo per le trentatre ore di viaggio, vado a dormire. Domani sarà la prima alba in terra moldava a millenovecentosettanta chilometri da casa mia.

Martedì 28 Agosto 2012.
Carpineni

Carpineni, il nome di questo paese deriva sicuramente da carpino, il paese dei carpini, come da noi probabilmente Carpegna. E' un paese strano, per lo meno per noi, abituati a paesi con case vicine e grandi agglomerati, Carpineni invece si espande per vari chilometri sulla collina fino a valle, in case isolate e staccate tra loro, come fosse un enorme villaggio. Conta quasi diecimila abitanti. Dalla collina Andrei mi fa notare l'ampiezza di questo paese, si vedono subito due chiese, una con i campanili rossi ed un'altra più a sud con una colorazione celeste. A Carpineni c'è l'ospedale, il

ricovero per anziani, la scuola superiore fino alla dodicesima classe, c'è la banca, c'è un campo sportivo in pessime condizioni, ci sono vari negozi, che qui chiamano Market o Alimentara, ci sono i barbieri e le parrucchiere, pochi i bar, ci sono alcune fabbriche chiuse e dimesse ormai da molti anni. C'è il monumento ai caduti dell'ultimo conflitto mondiale (1941-1945), costruito dai Russi prima di lasciare definitivamente questo territorio nel 1990. Ci sono due cimiteri, uno vecchio ed abbandonato ed uno più recente e funzionante; dimenticate per un attimo i nostri lussuosi cimiteri; ordinati, con fiori freschi tutti i giorni, le orchidee, le lampade (guai se rimangono spente!), da noi c'è la cultura della venerazione dei defunti, qui lo spazio dedicato ai defunti è un campo nella collina con tante croci di ferro, con l'erba alta ed incolta, un nome ed una data, spesso senza la foto del caro estinto, le tombe naturalmente sono tutte sottoterra. A Carpineni non ci sono ristoranti, né pizzerie, né trattorie, né tanto meno alberghi. Ad ogni incrocio, in diversi angoli del paese noto la presenza di un tempio con l'effigie di Gesù Cristo, o della Vergine Maria, o dei Santi, che ricordano ai passanti la presenza del sacro, e sono messe lì per benedire le case ed i campi. L'acqua si attinge nei pozzi che il comune mette a disposizione nei vari punti del paese, e l'approvvigionamento avviene manualmente. Lungo le strade non ci sono marciapiedi, i pedoni camminano sulla terra battuta o sull'erba. Non ci sono lampioni sulle vie, quando arriva il buio non si possono fare passeggiate, a meno che non si è provvisti di pila! Dopo il tramonto tutti dentro casa.

La casa di Maria è una casa come ce ne sono tante da queste parti. E' ad un solo piano, ed è stata costruita in economia, il tetto è in eternit, le pareti esterne non sono dipinte, ma grezze. L'interno ha varie piccole stanze. Per difendersi dal freddo, e qui l'inverno è lungo e rigido, c'è una sola stufa a legna che riscalda alcune stanze, altre sono riscaldate da stufe elettriche. I moldavi tengono molto al tendaggio delle finestre, ce ne sono anche nelle porte interne. Quasi tutti i pavimenti sono ricoperti di tappeti, sempre per difendersi dal freddo, ed anche perché davanti casa c'è la terra e quando piove...Anche per questo motivo nelle case moldave ci si toglie le scarpe prima di entrare, in casa si gira coi calzini, con le ciabatte ed anche scalzi.

Piero Talevi

Continua nel prossimo numero

Badanti e Colf - CCNL Anno 2015

Livello A

Collaboratori familiari generici, non addetti all'assistenza di persone, con esperienza professionale (maturata anche presso datori di lavoro diversi) non superiore a 12 mesi.

Livello A Super

Addetto alla compagnia, baby sitter (mansioni occasionali e/o saltuarie).

Livello B

Collaboratori familiari che, in possesso della necessaria esperienza svolgono con specifica competenza le proprie mansioni, ancorché a livello esecutivo.

Livello B Super

Assistente a persone autosufficienti.

Livello C

Collaboratori familiari che, in possesso di specifiche conoscenze di base, sia teoriche che tecniche, relative allo svolgimento dei compiti assegnati, operano con totale autonomia e responsabilità.

Livello C Super

Assistente a persone non autosufficienti (non formato).

Livello D

Collaboratori familiari che, in possesso dei necessari requisiti professionali, ricoprono specifiche posizioni di lavoro caratterizzato da responsabilità, autonomia decisionale e/o coordinamento.

Livello D Super

Assistente a persone non autosufficienti (formato). Svolge mansioni di assistenza a persone non autosufficienti, ivi comprese, se richieste, le attività connesse alle esigenze del vitto e della pulizia della casa ove vivono gli assistiti.

Orario di lavoro

Nel lavoro a tempo pieno l'attuale durata normale dell'orario di lavoro è concordata tra le parti e comunque con un massimo di:

10 ore giornaliere non consecutive, per un totale di 54 ore settimanali per i lavoratori conviventi.

8 ore giornaliere non consecutive, per un totale di 44 ore settimanali per i lavoratori non conviventi.

Il lavoratore ha diritto ad un riposo di almeno 8 ore consecutive nella giornata e ad un ulteriore riposo intermedio di almeno 2 ore da fruirsi nelle ore pomeridiane.

Riposo settimanale

Il riposo settimanale è di 36 ore e deve essere goduto per:

- **24 ore** di domenica (o altra giornata stabilita nel contratto di assunzione). Questo riposo è irrinunciabile. In caso di richiesta di prestazione lavorative per esigenze imprevedibili le ore vanno retribuite con la maggiorazione del 60% sia per i lavoratori non conviventi che per i lavoratori conviventi.
- **12 ore** in qualsiasi altro giorno della settimana. Qualora fossero richieste prestazioni lavorative nel giorno fissato, il riposo può essere goduto in altro giorno della settimana (in assenza di recupero le ore lavorate vanno retribuite con la maggiorazione del 40% sia per i lavoratori non conviventi che per i lavoratori conviventi).

Lavoro straordinario

Personale non convivente:

E' compensato con una maggiorazione del:

- 10% per le ore di lavoro prestate dalle ore 6,00 alle ore 22,00 (straordinario diurno compreso tra le 40 e le 44 ore settimanali).
- 25% per le ore di lavoro prestate dalle ore 6,00 alle ore 22,00 (straordinario diurno).
- 50% per le ore di lavoro prestate dalle ore 22,00 alle ore 6,00 (straordinario notturno).

- 60% per le ore di lavoro prestate nel giorno di riposo o in giorno festivo infrasettimanale.

Personale convivente:

E' compensato con una maggiorazione del:

- 25% per le ore di lavoro prestate dalle ore 6,00 alle ore 22,00 (straordinario diurno).
- 50% per le ore di lavoro prestate dalle ore 22,00 alle ore 6,00 (straordinario notturno).
- 60% per le ore di lavoro prestate nel giorno di riposo stabilito e nelle festività infrasettimanali.
- 40% per le ore di lavoro prestate nella mezza giornata di riposo (mancato riposo).

Scatti di anzianità

Per ogni biennio di servizio presso lo stesso datore di lavoro spetta al lavoratore un aumento pari al 4% sulla retribuzione minima contrattuale, per un massimo di 7 scatti.

Festività

1° gennaio - 6 gennaio – lunedì di Pasqua – 25 aprile – 1° maggio – 2 giugno – 15 agosto – 1° novembre – 8 dicembre – 25 dicembre – 26 dicembre – S. Patrono. In queste giornate il lavoratore ha diritto al completo riposo e alla retribuzione normale. Se una delle festività sopra elencate coincide con la domenica o nel giorno di riposo stabilito, il lavoratore ha diritto al recupero del riposo in altra giornata o, in alternativa, al pagamento di 1/26 della retribuzione. Se invece è lavorata è dovuto, oltre alla normale retribuzione giornaliera il pagamento delle ore lavorate maggiorate del 60%.

Ferie

Indipendentemente dalla durata dell'orario di lavoro, per ogni anno di servizio il lavoratore ha diritto a 26 giorni lavorativi di ferie se la distribuzione dell'orario di lavoro settimanale è su 6 giorni (occorre proporzionare se i giorni lavorativi sono inferiori a sei). La retribuzione dei giorni di ferie è maggiorata dell'indennità sostitutiva di vitto se dovuto. Le ferie non possono essere monetizzate (salvo i giorni non goduti che residuano alla cessazione del rapporto di lavoro).-

Malattia

L'art.26 del C.C.N.L. inerente la retribuzione della malattia delle colf e/o badanti. Come primo dovere, il datore di lavoro, una volta ricevuto il certificato medico entro 2 giorni dall'inizio della malattia fatto emettere dal lavoratore entro il giorno successivo al verificarsi dell'evento, avrà l'obbligo di mantenere il posto di lavoro per un periodo di tempo variabile in base all'anzianità di servizio della colf e/o badante, sia questa convivente che non convivente.

Continua nel prossimo numero

Străin, dar nu neinformați ABC-ul siguranței în muncă

Broșură informativă pentru lucrătorii străini
și familiile lor

DATORIILE ANGAJATORULUI TĂU

Pentru a-ți garanta siguranța la muncă, angajatorul tău trebuie să se ocupe în principal:

- de **evaluarea riscurilor** (VdR) legate de tipul de muncă și care nu pot fi evitate, în colaborare cu RSPP și medicul competent;
- de **predispunerea** tuturor măsurilor necesare pentru **prevenirea** unui accident și/sau o boală profesională și de **verificarea și întreținerea periodică** da acestor măsuri prin:
- ♦ **furnizarea** tuturor **DPI** care variază funcție de tipul de activitate: mănuși, bocanci și centuri de siguranță, ochelari, căști contra zgomotului, cască de protecție, șorțuri, măști, haine fosforescente și multe altele, pentru a te proteja contra riscurilor care îți amenință sănătatea și siguranța;
- ♦ **corecta utilizare a uneltelor de muncă (*)** cu respectarea normelor de siguranță;
- ♦ **formarea** adecvată pentru folosirea uneltelor care cer o pregătire de **specialitate**, ca o **condiție exclusivă pentru utilizarea lor**;
- de **expunerea tuturor semnalelor** de siguranță necesare pentru evitarea riscurilor sau limitarea riscurilor care nu se pot elimina;
- de **controlul sanitar** al lucrătorilor și de respectarea măsurilor igienice.

Poți verifica dacă acestea și alte măsuri de siguranță sunt aplicat corect adresându-te RLS.

FORMELE ȘI CULORILE SIGURANȚEI

SEMNALELE sunt foarte importante la locurile de muncă.

FORMA ȘI CULOAREA PANOURILOR sunt elemente

de o obligație sau pentru a-ți da o informație esențială. Întreabă **întotdeauna** care este semnificația unui panou, a unui semnal sau unui simbol pe care nu-l cunoști. Forma și culorile panourilor **se schimbă** funcție de mesajul lor:

- semnalele de **interzicere** sunt întotdeauna **roșii**;
- semnalele care indică **comportamente** de respectat obligatoriu sunt **albastre**;
- semnalele de **avertizare** sau de atenție sunt **galbene** sau **galben-portocalii**;
- semnalele de **salvare** sau de ajutor care indică ieșirile, materialele, traseele sunt **verzi**;
- semnalele **antiincendio** care indică unde sunt materialele antiincendiu sunt **albe și roșii**;
- semnalele **gestuale** indică manevrele corecte care trebuie făcute.

SEMNALELE SIGURANȚEI

Iată câteva dintre panourile pe care le vei întâlni ai des:

Interzis accesul persoanelor neautorizate

Interzis vehicule de manipulare

Nu atinge

Apă nepotabilă

Sursa: <http://www.inail.it>

Galia Sava: „Capacitatea de a ne afirma oriunde am fi”

Emigrarea într-o altă țară eu o compar deseori cu un pom transplantat. Tu cum te consideri?

Într-adevăr suntem ca niște plante, ca niște pomi, dar țin să subliniez că în momentul transplantării avem nevoie nu doar de un teren fertil, dar și de statornicie și forțe ca să ne menținem în pofida cataclismelor sociale. Concomitent mai este nevoie de voință și mult curaj de a începe totul de la zero.

De la ce ai pornit când ai ajuns în Italia?

După o călătorie anevoioasă, care a durat cam o lună, am ajuns la Trento. Locuiam la Caritas și munceam la biserica catolică din Sarcedo-Vicenza, apoi m-am transferat la Roma.

Neavând permis de ședere, am fost nevoită să muncesc ilegal în mai multe locuri. Din momentul obținerii permisului de ședere m-am înscris la Institutul Tehnic Comercial pentru a cunoaște termenii economici, juridici, tehnici și politici în limba italiană și să obțin o diplomă de studiu italian, pentru a-mi confirma specialitatea aici, luând în considerație faptul că în Moldova am lucrat 7 ani contabilă. Așadar, am reușit să fac un parcurs academic rapid, iar la moment mi-a fost recunoscută și diploma de la Academia de Transport, Informatică și Comunicații. În timpul studiilor am încercat să-mi pun în aplicare cunoștințele. Astfel am muncit inițial într-un birou de contabili, unde mă ocupam cu reînnoirea „cărților contabile obligatorii” a mai multor societăți. Această ocupație mi-a dat un nou imbold de a crește în plan profesional și a deveni ulterior specialist în economie în Italia. Apoi am activat ca voluntară în cadrul unui centru de asistență fiscală pentru imigrați. După experiența acumulată am considerat că a venit momentul oportun pentru o activitate proprie. Astfel, am deschis Serviciul de Consultanță Fiscală CAF și Patronat.

Cine beneficiază de serviciile CAF și care sunt doleanțele lor?

Majoritatea sunt conaționalii noștri, aflați într-un număr impunător în Italia, dar și emigranți din alte țări, inclusiv italieni. De cele mai dese ori basarabenii se adresează cu probleme ce țin de legalizarea actelor și contractelor de muncă, precum și calcularea salariilor. Mai există o bună parte de basarabeni care se află ilegal pe teritoriul Italiei și situația dată nu le permite să stipuleze un contract de muncă, dar aceasta nu e singura lor problemă. O altă latură care persistă este necunoașterea drepturilor. Se întâlnesc multe cazuri când femeile care lucrează ca menajere sau asistente nu sunt salarizate corect sau condițiile de muncă nu sunt cele stipulate în contract. În aceste cazuri le ajut să-și cunoască nu doar obligațiile, dar și drepturile pe care trebuie să le posed. Să le dau informații referitoare la ajutorul social, la alocațiile pentru copii, să le explic ce înseamnă o declarație fiscală și cine este obligat s-o facă. Le dau informații referitoare la reîntregirea familiei și obținerea cetățeniei italiene.

Cunoscând condițiile sociale ale conaționalilor noștri, ascultându-le necazurile, crezi că numărul celor care intenționează să revină în Moldova este în creștere?

Din cauza crizei din Italia, o bună parte au început deja să se întoarcă acasă, iar proiectele lor vor crea o schimbare vizibilă în țară. Moldova are nevoie ca cei care au plecat să se întoarcă, fiindcă avem capacități și experiențe diverse, iar ele vor contribui la ridicarea produsului intern brut al țării. Cu ajutorul Programului de atragere a remitențelor în economie – PARE 1+1, cu noi legi pentru susținerea familiilor tinere și cu majorarea salariilor mulți din cei plecați peste hotare vor reveni în Moldova. Un alt subiect care prezintă un interes sporit în rândurile moldoveni din Italia ține de pensii. Referitor la aceasta temă am scris în ediția a treia a broșurii „Ghidul moldovenilor în Italia”, lansat de Asociația Assomoldave.

Concomitent cu munca de bază în ce activități mai ești încadrată?

Anul acesta am participat la proiectul „Gala Studenților originari din Moldova” care a constituit o adevărată revelație pentru mine. Continui să fac voluntariat în colaborare cu alte Asociații moldovenești: Moldova în progres, Assomoldave, Dacia, Gazeta Basarabiei, Moldbrixia. De asemenea colaborez cu Asociația Culturală „Matrioska”, Catering „Albinuța”, „RussianInvaders Roma”, Salvamamme și altele. Un an în urmă am început colaborarea cu AISL – Associazione italiana di studio del lavoro per lo sviluppo organizzativo. Tot în 2014 s-a înfiripat o colaborare strânsă cu Alta Moda italian. Recent, împreună cu mai mulți voluntari am fondat Asociația cu profil social-cultural „A casa”.

A intervint Lilia Zanardelli

Pentru informații și programări la Serviciu de Consultanță Fiscală CAF și Patronat din Roma vă puteți adresa la tel.: 38815888, Galea Sava.

Știri scurte

Chiril Gaburici, noul premier al Republicii Moldova

Noul premier spune într-un interviu pentru HotNews.ro că țara sa "are un singur viitor, cel european", și respinge ideea că susținerea comuniștilor pentru coaliția minoritară de guvernare va mina parcursul european al Moldovei. Întrebat ce a pretins Vladimir Voronin în schimbul susținerii guvernului, Gaburici spune că liderul comunist i-a cerut "să-și depună toată priceperea și silința pentru a asigura o bună guvernare în interesul cetățenilor". Legat de negocierile eșuate cu cel de-al treilea partid pro-european, Partidul Liberal, Chiril Gaburici susține că "a fost decizia lor, pe care o respect".

Andrei Galbur și Daniela Cujbă au fost numiți viceministri

Doi viceministri noi la Ministerul de Externe. Este vorba de Daniela Cujbă și Andrei Galbur. Aceștia vor ocupa fotoliile eliberate de Valeriu Chiveri și Iulian Groza, care și-au dat demisia anterior, declarând susținere pentru proiectul politic al lui Iurie Leancă, informează AGORA. Daniela Cujbă a deținut mai multe funcții de răspundere în Ministerul Afacerilor Externe. Ea a fost de asemenea Ambasador pe lângă UE în perioada iunie 2007 - decembrie 2011. Până în prezent a deținut funcția de director al direcției integrare europeană din cadrul MAEIE.

Andrei Galbur va reveni din funcția de Ambasador în Federația Rusă, după ce a fost numit în această funcție în 2012. În perioada 2000 - 2004, A. Galbur a activat în calitate de Secretar I la Ambasada Republicii Moldova în Austria, exercitând și funcția de reprezentant permanent adjunct pe lângă organizațiile internaționale din Viena. Ulterior, a fost transferat în aparatul central al Ministerului în funcția de șef al Direcției Generale Securitate Internațională.

La 3 săptămâni de la plecarea sa din PLDM, Iurie Leanca a declarat ca va anunța despre noua sa formațiune politica la sfârșitul săptămânii care vine.

Despre asta fostul premier a vorbit la emisiunea Interpol. *"Este foarte important sa ne mișcăm repede, dar niciodată nu uit de dictonul latin: Grăbește-te încet. Este foarte important ca sa fie pus un fundament trainic. Vreau sa fie un grup reprezentativ, sa fie o simbioza între experiența si tinerețe. Am mai discutat si azi cu colegii si am ajuns la concluzia ca vom face acest lucru săptămâna viitoare, chiar la sfârșitul săptămânii, fiindcă voi avea o plecare in străinătate,*

la Berlin si Bruxelles. Prefer ca acest grup sa fie construit minuțios, ca sa demonstram ca suntem diferiți.", a spus Iurie Leanca.

Pe 16 martie 2012 Nicolae Timofti a fost ales de Parlamentul vechi în funcția de președinte al Republicii Moldova.

Noii miniștri și vice-miniștri ai R.Moldova

Victor Osipov, Viceprim-ministru

Stephane Bride, Viceprim-ministru, Ministrul Economiei

Natalia Gherman, Viceprim-ministru, Ministrul Afacerilor Externe și Integrării Europene

Anatol Arapu, Ministrul Finanțelor

Vladimir Grosu, Ministrul Justiției

Oleg Balan, Ministrul Afacerilor Interne

Viorel Cibotaru, Ministrul Apărării

Vasile Bâta, Ministrul Dezvoltării Regionale și Construcțiilor

Ion Sula, Ministrul Agriculturii și Industriei Alimentare

Vasile Botnari, Ministrul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor

Sergiu Palihovic, Ministrul Mediului

Maia Sandu, Ministrul Educației

Monica Babuc, Ministrul Culturii

Ruxanda Glavan, Ministrul Muncii, Protecției Sociale și Familiei

Mircea Buga, Ministrul Sănătății

Serghei Afanasenco, Ministrul Tineretului și Sportului

Pavel Filip, Ministrul Tehnologiei Informației și Comunicațiilor

Gheorghe Duca, Președintele Academiei de Științe a Moldovei

Mihail Formuzal, Guvernatorul UTA Gagauzia "Gagauz Yeri"

Cooperativa Sociale S. Angela ONLUS

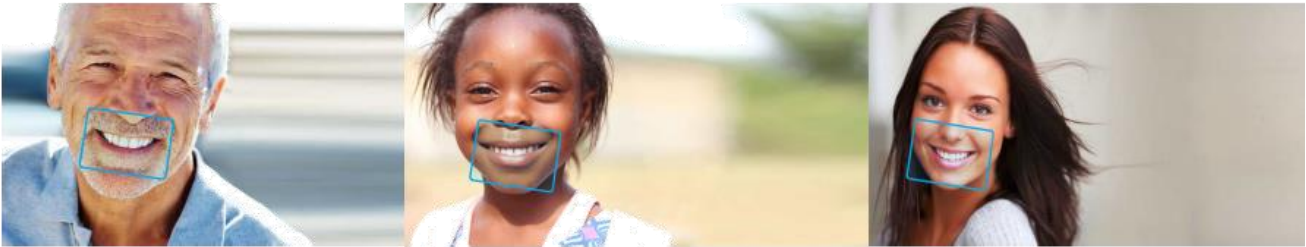
CENTRO DENTISTICO

Via Allegrì 37 – San Polo Nuovo – Brescia
Direzione sanitaria Dr. Flavio Rigoni

Rua Confettora 23 – zona S. Faustino – Brescia
Direzione sanitaria Dr. Edison Marcelo Améz

PRIMA VISITA GRATUITA E PREVENTIVO SENZA IMPEGNO
CENTRO APERTO A TUTTI - POSSIBILITA' DI FINANZIAMENTI A TASSO ZERO
 030.2310633

Venite a conoscerci su www.eco-dental.it
Sconto 10 % per i soci “MOLDBRIXIA”

TRAVEL AGENCY
AIR GLOBAL TRAVEL

Bilete de avion la cele mai avantajose preturi!

Verona - Chisinau
Bologna - Chisinau
Venezia - Chisinau
Contactati: 320 0942422

Milano - Chisinau
Bergamo - Chisinau
Contactati - 380 4616697

Contacte:
mob: 320 0942422
380 4616697
fax: 045 595 999

email: turismo@airglobaltravel.it
biglietti@airglobaltravel.it

site internet: www.airglobaltravel.it

Adresa:
Verona, Vicolo Volto Cittadella N° 8a

medpark SPITAL INTERNATIONAL

Tratează-te acasă, în Moldova

Servicii chirurgicale:

- ✓ Chirurgie cardiacă
- ✓ Neurochirurgie
- ✓ Chirurgie generală
- ✓ Ortopedie și traumatologie
- ✓ Ginecologie
- ✓ Oftalmologie
- ✓ ORL
- ✓ Urologie
- ✓ Chirurgie pediatrică
- ✓ Chirurgie estetică, plastică și reconstructivă

Servicii medicină internă

- ✓ Alergologie
- ✓ Cardiologie
- ✓ Cardiologie intervențională
- ✓ Pediatrie
- ✓ Endocrinologie
- ✓ Neurologie
- ✓ Medicină internă
- ✓ Hepatologie
- ✓ Pneumologie
- ✓ Fizioterapie și reabilitare

Servicii de diagnosticare:

- ✓ Imagistică medicală, inclusiv servicii de diagnosticare în cardiologie
- ✓ Laborator de endoscopie
- ✓ Laboratoare de testare clinică

Somatologie
Maternitate
Centrul de Fertilizare In Vitro și a Sănătății Femeii
Centrul de Infarct Miocardic
Unitate de primiri urgențe
Terapie intensivă și reanimare

40 00 40
alo medpark
www.medpark.md

24, A. Doga str., Chișinău,
MD 2024, Republic of Moldova
Tel: +(373 22) 40 00 40
Fax: +(373 22) 40 00 04
e-mail: info@medpark.md

Clatite

Cucina

Ingredienti:

- 2 uova
- 1 bicchiere di farina
- latte quanto basta
- olio quanto basta
- sale quanto basta

Se il ripieno è dolce, si aggiungano 2 cucchiaini di zucchero.

Tempo di cottura
gas – pochi minuti.

Sostanzialmente sono come delle *crepes*, con qualche piccola differenza, che le rende leggermente più laboriose, ma altrettanto deliziose.

Rappresenta una delle ricette più caratteristica della Moldova e della Romania.

Preparazione del ripieno:

Sbattere le uova con il latte, il sale e l'olio e aggiungere la farina continuando a mescolare per evitare che si formino grumi. Scaldate una padella antiaderente e metterci un po' d'olio. Quando è bollente, versare un mestolino di pastella (si procede come per le *crepes*). Quando il composto è compatto e dorato, toglierlo dal fuoco e lasciarlo raffreddare su un piatto. Tagliare quindi la *clatite* e riempirla con ciò che si desidera (può essere marmellata, formaggio, formaggio e prosciutto cotto, pollo, carne trita, verdure...). Chiudetela e passatela nell'uovo sbattuto. Rimetterla nella padella finché non sarà ben dorata da ambo i lati. Possono essere servite o arrotolate o piegate a triangolo con salse e contorni a vostro gradimento.

Buon appetito!

DIRETTORE RESPONSABILE

Lilia Bicec

lililucib@yahoo.it

3880479200

GRAFICA:

Stefano Mari

MOLDBRIXIA
ASOCIATIA DE PROMOVARE SOCIALA MOLDBRIXIA + BRESCIA

<https://www.facebook.com/Moldbrixia>

• Tutte le collaborazioni sono da considerarsi gratuite e non retribuite. Tutti i diritti di riproduzione e traduzione degli articoli sono riservati. Manoscritti, disegni, foto ed altri materiali inviati in redazione, anche se non pubblicati, non verranno in nessun caso restituiti.

• La responsabilità degli articoli pubblicati è lasciata interamente ai singoli autori: pertanto, considerazioni ed opinioni, anche di carattere scientifico, non investono le responsabilità della redazione.

Ciclul barbarilor

La 20 de ani îi plac toate femeile.

La 30 de ani îi mai place doar o femeie.

La 40 de ani îi plac iar toate femeile, dar în afara de una.

La 50 de ani rămâne doar cu cea pe care o plăcea la 30...

Agencia matrimonial

O femeie intră într-o agenție matrimonială:

- As dori pe cineva care să fie agreabil, virtuos, la locul lui, care să știe să cânte și să spună povestiri și glume, să stea tot timpul cu mine acasă, dar să tacă dacă m-a obosit.

- Înțeleg ce vreți, îi spune șefa agenției, dar cred că ați greșit adresa: magazinul de televizoare e la 100 m pe dreapta.

Sărbătoare

- Chelner, ce vin ne recomanzi astăzi, la aniversarea căsătoriei?

- Depinde, domnule: vreți să sărbătoriți sau vreți să uitați?

CONTO FAMILY SU MISURA PER LA TUA FAMIGLIA.

**CONTO FAMILY
SCEGLI IL MEGLIO.**

DIFFERENTI PER SCELTA.

**ENTRA NELLA PIÙ VICINA FILIALE
BCC AGROBRESCIANO.**

GHEDI SEDE (BS)

Piazza Roma, 17
Tel. 030 90441

GHEDI Agenzia 1 (BS)

Via A. Manzoni, 13
Tel. 030 9033032

ALFIANELLO (BS)

Via Cavour, 5/A
Tel. 030 9305922

AZZANO MELLA (BS)

Piazza Dante Alighieri, 8
Tel. 030 9748866

BRESCIA (BS)

Via della Volta, 18/A
Tel. 030 3531880

BRESCIA (BS)

Via F.lli Ugolini, 12/A
Tel. 030 3776009

BRESCIA (BS)

Viale Sant'Eufemia, 58/a
Tel. 030 361425

BRESCIA (BS)

Via San Polo, 283/285
Tel. 030 2310260

BRESCIA (BS)

Via Salgari, 7
Tel. 030 2422449

BRESCIA (BS)

Via Trionfina, 237
Tel. 030 2092454

BORGOSATOLLO (BS)

Via IV Novembre, 100
Tel. 030 2500060

CALVISANO (BS)

Via Roma, 17
Tel. 030 968024

CANNETO (MN)

Via Roma, 8
Tel. 0376 725007

CASALROMANO (MN)

Via IV Novembre, 2
Tel. 0376 76592

CASTELMELLA (BS)

Via Ungaretti, 3
Tel. 030 2550165

DELLO (BS)

Via Borgo Belvedere, 13
Tel. 030 9770846

FIESSE (BS)

Via Zanardelli, 64
Tel. 030 950029

FLERO (BS)

Piazza IV Novembre, 41
Tel. 030 2563075

GUSSAGO (BS)

Via Giovanni Nava, 1
Tel. 030 2522960

MONTIRONE (BS)

Via Palazzo, 46/C
Tel. 030 2677510

PONCARALE (BS)

Via Sorelle Girelli, 9
Tel. 030 2540005

S. ZENO NAVIGLIO (BS)

Piazzetta 28 Maggio, 1
Tel. 030 2160043

VIADANA (BS)

Via Kennedy
angolo Via Battisti, 17
Tel. 030 9968690

VISANO (BS)

Via Kennedy, 69
Tel. 030 9958987

VOLONGO (CR)

Via Cavour, 1
Tel. 0372 845747

**WWW.AGROBRESCIANO.IT
INFO@AGROBRESCIANO.IT**